

Hola Santiago de Compostela!

- El viaje de estudios de 2.B

Så nåede 2. B også i mål. Vi er lige, som den sidste klasse, kommet hjem fra studietur til Santiago de Compostela. Til dem der ikke har gået i spanskklasse eller bare ikke ved det, er den en af de største byer i Galicien, Nordvestspanien. Byen er endestation for den katolske pilgrimsrejse, Caminoen, og huserer samtidig omkring 30.000 studerende. Der var altså lidt for en hver smag; Alt fra kulturelle fænomener, især den storslåede katedral med tilhørende søndagsmesse til et natteliv med godt gang i. Begge dele blev praktiseret i stor stil.

At vi tog på studietur langt senere end de andre klasser skyldes, at vi skulle besøge et gymnasium i Padrón, en by ca. 40 km. fra Santiago. Forinden har vi skrevet lidt frem og tilbage med nogle af eleverne, og vi havde da også en hyggelig dag med rundvisninger og spanske oplæg – både fra dem og os. Problemet kom først, da vi skulle tilbage igen – når togene pludselig ikke kører i 2-3 timer pga. siesta, så er man ikke i tvivl om, at man er kommet syd på! Men problemet løste vi ved at spise så mange is, at der nok ikke var flere tilbage i den lille café, da vi endelig kunne hoppe på et tog.

En anden ting, der skrider af Sydeuropa, er toastbrød og kaffe til morgenmad – og kage, hvis det skal være ekstra fint. Som Anja så sandt formulerede det: ”Morgenmad i Spanien – det er ikke for danskere!”. Men det er der heldigvis så meget andet, der er: Vamos a la playa! En lækker bounty-strand (med ikke så koldt Atlanterhavsvand, som man skulle tro), vin og tapas på hvert gadehjørne, virkelig mange søde mennesker og en masse *god* musik i gaderne – alt fra galicisk folkemusik med sækkepiber og tamburin-dans over operasang til smuk guitarmusik. Og sågar et band, der spillede Buena Vista Social Club. Man kunne blive ved.

To fra klassen var med i en demonstration mod kapitalisme, mod den korrupsion, arbejdsløshed og politik, der lige nu regerer i landet og mange andre motivationsgrundlag. Det skulle vise sig, at vi netop opholdt os i Spanien i ugen op til valget! Næste morgen var demonstrationerne, der åbenbart havde været landsdækkende, i aviserne. Natten inden vi tog tilbage til Danmark overnattede en stor gruppe seje, idealistiske og anarkistiske mennesker på pladsen foran katedralen i protest, hvor nogle af os var med noget af tiden. Det var en stor oplevelse og vi må holde os selv stramt i tøjlerne, for ikke straks at springe på et fly. For ikke at skynde os tilbage og kæmpe med, når nu man ikke var født til at kunne hjælpe under den spanske borgerkrig. Lige nu må vi nøjes med at følge situationens udvikling herhjemme fra. Både Information og Politiken har i de seneste dage, hvis ikke i allerede skulle have bemærket det, bragt artikler om det store ungdomsoprør, den nye spanske revolution, importeringen af det Arabiske Forårs ånd i Europa – kært barn har mange navne.

For dem, der ikke lige var så politisk aktive, er det måske mere ”vino’en” og ”verdens ende”, der kalder. For Finistere, som romerne var overbeviste om måtte være verdens ende, har vi da også lige været et smut forbi. Og klatret den lange vej ned af klipperne for at kunne stå på spidsen og kigge ud over havet. Det er ikke svært at sætte sig i romernes sted, selvom man er velvidende om, at USA’s kyst befinder sig et sted langt, langt ude i det fjerne.

Ja, de fleste af os ville nok ikke have meget i mod at tage fluks tilbage. Især ikke, når alternativet herhjemme er regn, årsprøver og eksaminer. Men en meget oplevelsesrig, fantastisk og hyggelig tur, det var det. Og noget, de fleste af os helt sikkert vil huske meget længe.

Vamos a volver, Santiago!

